

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 35:
Forslag til lov om ændring af forskellige skat-
telove. (Nedsættelse af skattesatsen for selska-
ber og fonde samt virksomhedsskatteprocent-
ten).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 8/10 98).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo et meget positivt forslag, vi har til debat her i dag, og derfor støtter Socialdemokratiet naturligvis nedsættelsen af skattesatsen for selskaber og fonde samt af virksomhedsskatteprocenten fra 34 til 32 pct.

Først og fremmest støtter vi, at der med dette forslag sker en tilpasning til procentsatserne i de øvrige nordiske lande. Vi støtter, at det hermed bliver mere tiltrækkende for virksomheder at slå sig ned her i landet. Jeg ved, at Venstre og De Konservative sikkert vil sige, at det ikke er nok med 2 pct., og at de ønsker mere, men det må vi jo se på senere hen. Som vi ser det, skal selskabsskatten ikke alene være udslagsgivende for, om et land anses for værd at etablere virksomhed i.

Danmark har meget at byde på som etableringsland for virksomheder af mange forskellige slags, og Socialdemokratiet ser alene denne ændring som et vigtigt signal til danske og udenlandske virksomheder om, at Danmark ønsker at fastholde allerede eksisterende virksomheder og at tiltrække etablering af flere såvel danske som udenlandske.

Vedrørende den finanspolitiske situation for 1999 er det vores opfattelse, at der hertil skal skaffes en finansiering på 1 mia. kr.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

I forlængelse af debatten, vi havde tidligere, må vi jo undre os over, at Socialdemokratiet altså mener, at det er vigtigere at give 1,7 mia. kr. – først 700 mio. kr., nu 1 mia. kr. – til erhvervslivet og aktieejerne end at sikre, at børnene bliver passet, de ældre får ordentlig omsorg, og sundheden bliver styrket her i landet. Jeg synes, det er en sjov prioritering.

Da vi havde pinsepakken, var der jo forslag om et meget større finansieringselement end det, der nu lægges op til med den ene milliard kroner. Da var der faktisk forslag om at afskaffe saldoafskrivningen, som ville give ca. 4,5 mia. kr. umiddelbart i kassen. Hvorfor foreslår Socialdemokratiet ikke fuld finansiering af denne nedsættelse af selskabsskatten, så der dog kunne være nogen rimelighed i tingene?

Et direkte spørgsmål til sidst: Kan vi få garanti for, at L 35 ikke bliver gennemført, uden at man som minimum har den ene milliard kroner, man forestiller sig finansieret, hjemme?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Forslaget her skal jo ses i sammenhæng med alle de øvrige ting, vi gør. Det, at vi går ud og giver et signal om, at vi er parat til at sætte selskabsskatteprocenten ned med et par procent, vil jo give øgede muligheder for allerede eksisterende virksomheder, således som vi har været inde på. Håbet er jo, at der kommer flere virksomheder til, så det kan styrke den samlede danske økonomi.

Peter Brixtofte (V):

For anden gang i dag skal jeg rose skatteministeren – det skulle jo nødvendigvis blive en vane – men det er nu engang sådan, at hver eneste gang regeringen foreslår skattelettelser, ser vi positivt på det i Venstre.

Med stort set samme argumenter som for at afskaffe aktieafgiften vil jeg anbefale, at vi støtter det her lovforslag, idet forslaget naturligvis under finanslovsforhandlingerne indgår i en helhed om nogle erhvervsskattelettelser set i sammenhæng med andre dele af en finanslov.

Men lovforslaget isoleret set kan vi naturligvis kun støtte.

Flemming Hansen (KF):

Dette lovforslag har vi ventet længe på, ja, i virkeligheden burde det have været gennemført i forbindelse med pinsepakken, hvor man stillede virksomhederne og selskaberne i udsigt, at selskabsskatten skulle nedsættes fra 34 til 26 pct.

Hr. Laustsen havde jo ret, da han forudsagde, hvad de borgerlige partier ville sige, nemlig at det er alt for lidt. Man kan jo roligt sige, at det er en noget slatten udgave af det oprindelige forslag, der her er fremsat af skatteministeren, men vi har ligesom hr. Peter Brixtofte den fulde tiltro til, at vi i forbindelse med finanslovsfor-

handlingerne kan medvirke til, at der stilles ændringsforslag, der retter på procentsatserne i dette lovforslag.

Vi kan naturligvis støtte det. Vi synes, det er ganske praktisk, at skatteministeren har lagt forslaget frem, sådan at når finansloven er faldet på plads, skal vi bare ændre nogle procent-satser, men det bliver også nødvendigt, for at vi er tilfreds.

Aage Frandsen (SF):

Det første lovforslag, vi behandlede i dag tømte den offentlige sektor for 700 mio. kr., og her er det så 1 mia. kr., hvor det dog stadig væk er sådan, at det heller ikke om den ene milliard præcist er sagt, hvordan den skal finansieres. Forslaget betyder 2 mia. kr. Den ene af dem er en gave, og den anden ved vi ikke hvem der kommer til at betale.

SF er klart imod dette lovforslag, som det foreligger, og jeg vil i denne forbindelse gerne fremføre fem grunde:

For det første mener vi ikke, at der under nogen omstændigheder er grundlag for en generel lempelse, således som vi mener der her er tale om.

For det andet mener vi, at med den økonomi, som Danmark har i øjeblikket, hvor man skal spare forskellige steder, er det uansvarligt at øge provenutabet for statens vedkommende med 1 mia. kr., og som sagt ved vi heller ikke, hvordan man finder den milliard, som man har lovet at finde.

For det tredje mener vi, at Folketinget i stedet for at lave det her isoleret skulle se på, hvordan man kunne lave beskatningen af erhvervslivet på en mere hensigtsmæssig måde, og i den forbindelse mener vi, det var fornuftigt at se på erhvervslivets beskatning af forening, CO₂-afgift og sådan nogle ting. Man kunne så som en modregning se på en lempelse af selskabsbeskatningen. Der skal altså være en sammenhæng i det og ikke kun tale om en lempelse af erhvervslivets beskatning.

For det fjerde mener vi, at regeringen i stedet for bare at acceptere, at når andre lande nedsætter, skal vi også nedsætte, burde regeringen ikke mindst i EU-sammenhænge, men også i andre sammenhænge, diskutere, hvordan vi sikrer, at de enkelte lande ikke bare dumper for at få lavest mulige selskabsskatter. Uanset om regeringen får dette forslag igennem eller ej, burde den under alle omstændigheder lægge sig i selen for at sikre, at det ikke fortsætter

med, at man skal konkurrere om at have lavest mulig selskabsskat.

Vi er tilhængere af, at man bruger internationale organisationer, når der er tale om klart grænseoverskridende ting, og det er der tale om her. Derfor er det helt oplagt, at EU er noget, man skal bruge i denne forbindelse, og det mener vi er noget regeringen skal prioritere højt. Jeg ved også, at regeringen selv er optaget af det, men spørgsmålet er, hvor meget den lægger sig i selen for det.

For det femte mener vi også, at det er urimeligt over for de mennesker, der via pinsepakken bidrog til en forbedring af statsfinanserne, at man nu forærer en milliard kroner væk til nogle helt andre. Det er lidt svært at forklare over for de mennesker, og jeg er glad for, at det ikke er mig, der skal forklare det. Jeg synes også, at skatteministeren må have lidt svært ved at forklare, hvorfor der var nogle, der i forbindelse med pinsepakken, som vi synes var helt rigtig, skulle bidrage i højere grad til finansieringen, når der så nu er nogle andre, der skal have nogle penge.

Pinsepakken var socialt afbalanceret, men det er klart, at der kan være nogle økonomiske niveauer for folk i den bedre del af mellemindkomstgruppen, som synes, at de bidrager ganske meget, og så skal de se, at nogle af pengene bruges. Det synes jeg også er et problem.

Så af de grunde afviser vi lovforslaget, som det foreligger.

Klaus Kjær (DF):

Det er naturligvis altid positivt i hvert fald set med Dansk Folkepartis øjne, når regeringen foreslår skattelettelser for erhvervslivet. Men det er dybt skuffende at måtte konstatere, at nedsættelsen kun udgør 2 procentpoint fra 34 pct. til 32 pct. og ikke som lovet i forbindelse med vedtagelsen af pinsepakken en nedsættelse til 26 pct. over 2 år.

Det var jo netop en skefuld succes, altså nedsættelsen til de 26 pct., som skulle få medicinen til at glide bedre ned og få befolkningen til i højere grad at acceptere de øgede byrder, som pinsepakken medførte.

Provenutabet er beregnet til 2 mia. kr., men lettelsen for erhvervslivet udgør kun det halve, idet ca. 1 mia. kr. skal anvendes til kompensation for de ekstra byrder i form af forøgede afgifter, der allerede er væltet over på erhvervslivet. Nettolettelser for erhvervslivet: 1 mia. kr. For det beløb mener regeringen ikke alene at

kunne fastholde, men oven i købet at kunne tiltrække arbejdspladser i Danmark og tiltrække erhvervsinvesteringer her i landet. Jeg vil i den forbindelse spørge, om ikke forligspartierne i forbindelse med pinsepakken føler sig rigtig godt og grundigt snydt af dette pauvre udspil.

Nå, men lidt har da også ret, og naturligvis kan Dansk Folkeparti også støtte en beskeden skattelettelse for erhvervslivet.

Sonja Albrink (CD):

Det er et godt forslag, vi her har til første behandling, og som også andre ordførere har været inde på, er det jo noget, som indgår i finanslovforhandlingerne.

Jeg kan fra CD's side tilkendegive, at vi ønsker at få procentsatsen længere ned, både på grund af konkurrenceevnen over for Sverige og det ene med det andet. Men det er et godt forslag, og det støtter vi selvfølgelig, men vi vil under udvalgsbehandlingen og i finanslovforhandlingerne kigge nærmere på det.

Elisabeth Arnold (RV):

Med dette lovforslag om at nedsætte selskabsskatten sender vi et signal om, at vi tager virksomhedernes bekymringer for deres konkurrenceevne alvorligt. Med den lavere selskabsskat kommer vi nærmere et ensartet niveau for EU-landene som sådan, og det finder vi i Det Radikale Venstre vigtigt af tre årsager.

For det første er det ideen om, at Danmark kan være med i konkurrencen om at tilbyde selskaber og virksomheder attraktive vilkår for etablering. Dernæst synes vi, det er vigtigt at arbejde hen imod et fælles niveau og gerne et fælles minimumsniveau for EU-landenes selskabsbeskatning. Det er vigtigt, at virksomhederne vælger at placere deres produktion ud fra andre hensyn end de rent skattedekniske, for det kan hverken danske eller udenlandske virksomheder være tjent med.

Vi ser altså gerne et fælles minimumsniveau på EU-området, og der er da også udarbejdet en EU-kodeks, som går ud på, at man skal arbejde for at undgå en nedadgående spiral i en ubehagelig skattekonkurrence, hvor firmaerne hele tiden underbyder hinanden på skatteområdet. Det er vi ikke meget for, og derfor støtter vi, at der gøres et arbejde i EU for at få en fælles minimumssats. Det er jo faktisk lykkedes på momsområdet, hvor det på trods af reglerne om enstemighed gennem mange års arbejde er lykkedes at få enstemighed om en mini-

mumssats på 15 pct. på almindelige forbrugsvarer i EU, og en tilsvarende indsats kunne man gøre på selskabsskatteområdet. Det kræver enstemighed, men det kan sikkert godt skaffes, og det arbejde vil Det Radikale Venstre meget gerne støtte.

Her har vi altså taget et enkelt skridt af betydning for, at vi i Danmark kan fastholde og tiltrække arbejdspladser. Det kan kun lade sig gøre, hvis vi tilbyder virksomhederne nogle rimelige vilkår at arbejde under sammenlignet med de lande, der ligger omkring os. Vi er derfor godt tilfredse med, at det nu lykkes at få sat skattetrykket på virksomhederne og arbejdspladserne lidt ned, og Det Radikale Venstre støtter forslaget.

Frank Aaen (EL):

Lige i forlængelse af det, fru Elisabeth Arnold var heroppe at sige om en aftale i EU: For det første kræver det enstemighed, men det kræver også en mellemstatslig aftale. Jeg håber, vi er enige om, at det ikke kun er en EU-aftale.

Vi støtter faktisk, at man gennem en mellemstatslig aftale mellem de europæiske lande laver en minimumssats for erhvervsbeskatning; men det, der under os, er, at vi skubber på på dette tidspunkt og ikke afventer, at der bliver indgået en sådan aftale mellem landene. Vi går i forvejen uden at have en aftale på plads, og det er oven i købet meget ufint over for Tyskland, som i forvejen ligger betydeligt over det danske niveau, når vi nu presser dem og underbyder det tyske erhvervsbeskatningsniveau. Jeg synes, det er uklogt at gøre det, man gør her.

Så synes jeg også, som jeg har sagt før, at det er en mærkelig prioritering. Hvor der ikke er råd til at give mere til sundheden, til børnene og til de ældre, er der altså råd til alt i alt – når vi lægger det sammen med det, der bliver givet som følge af det forrige lovforslag, vi talte om – at forære 1,7 mia. kr. til erhvervslivet og virksomhedsejerne. Vi synes, det er mærkværdigt, vi er imod det, og vi synes, det er beklageligt.

Så vil jeg tilføje, at erhvervslivet ikke engang betaler 34 pct. i dag. Når man går ud og kigger på, hvad de i praksis betaler, ligger procenten jo meget lavere, så de skulle i virkeligheden have procenten sat i vejret, hvis vi bare skulle komme i nærheden af både 34 pct. og 32 pct.

Så vil jeg sige om pinsepakkeforhandlingerne, som jo også har været bragt ind i billedet, at vi tilbød i forbindelse med forhandlingerne, at vi godt ville gå med til det her på den betingel-

se, at erhvervslivet som minimum kom til at betale mere i skat, end de gjorde før nedsættelsen. De skulle selv finansiere, de skulle selv betale gildet ved f.eks. at afskaffe saldoafskrivning og fjerne nogle af de andre fiduser og afskrivningsmuligheder, så erhvervsskatteprocenten kom nærmere til den reelle skatteprocent og ikke blev en eller anden fiktiv skatteprocent, som den i virkeligheden er i dag. Det tilbud vil jeg godt give regeringen igen i dag.

Vi vil godt være med til at kigge på dette lovforslag på den betingelse, at man som minimum sikrer fuld finansiering af en nedsættelse af skatteprocenten, for så mener vi sådan set ikke, ulykken er så stor i forhold til de andre lande. Så er det bare en anden og mere gennemskuelig måde at indrette beskatningen på end den, vi har i dag.

Så vil jeg vende tilbage til det spørgsmål, jeg også stillede hr. Bjarne Laustsen før: Kan vi få garanti for, at det hul i statskassen, der kommer på grund af dette lovforslag, under ingen omstændigheder bliver større end det, der er lagt op til – altså at man som minimum skaffer den ene af de 2 mia. kr. gennem stramminger af anden skattelovgivning?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil godt korrigere en enkelt bemærkning fra hr. Frank Aaen, selv om hr. Frank Aaen nok er ked af at høre det.

Det er faktisk et ganske almindeligt arbejdsområde inden for EU under søjle 1. Der er en kommissær, der har skatteområdet, og Kommissionen har initiativret. Området ligger altså under søjle 1, og der kræves enstemmighed for at vedtage direktiver på skatteområdet. Men det har vi kunnet gennemføre på f.eks. momsområdet, og det tror jeg også godt vi kan på selskabsskatteområdet.

Kim Behnke (FP):

Jeg synes, det er lidt forstemmende at høre specielt hr. Frank Aaen gå herop igen og igen og også i dag med det budskab, at når vi laver lempelser for erhvervslivet, kommer det til at betyde, at pensionister og syge og arbejdsløse osv. kommer til at lide under det, for sådan hænger tingene jo ikke sammen. Tværtimod er situationen den, at jo bedre erhvervslivet har det, desto flere mennesker kommer der i arbejde, og jo større, jo bredere skatteskuldre der er i Danmark, desto flere virksomheder er der til at

betale selskabsskat. Det må da også være bedre at få en lav procent fra mange virksomheder end en høj procent fra få.

I øjeblikket er det sådan, at en lang række af de danske eksport erhverv er under meget hårdt pres, fordi deres markeder i Rusland og Fjernøsten er kollapsede, og derfor oplever vi i øjeblikket, at meget store, eksportorienterede virksomheder som Grundfos, LEGO, Danfoss osv. fyrer folk. Og det er ikke bare en håndfuld, der sendes på gaden – nej, det er i størrelsesordenen 200, 250, 300 og flere, der bliver afskediget i øjeblikket, simpelt hen fordi virksomhedernes konkurrenceevne er blevet for dårlig.

Derfor har dansk erhvervsliv brug for, at der kommer et lys i mørket. Virksomhederne har brug for at tro, at de kan få genskabt deres konkurrenceevne, og en sænkelse af selskabsskatten kan indirekte være med til at give en smule optimisme for fremtiden – men heller ikke mere, og da slet ikke, når skattelempelsen er så beskeden som den, regeringen lægger op til.

I forskellige andre sammenhænge bliver der fra regeringens side argumenteret for, at vi fra dansk side skal have en selskabsskatteprocent, der ligger i midten af det europæiske bånd – sådan at forstå at det ikke skal være et sagligt argument for, at en virksomhed flytter fra Danmark til et andet EU-land, at vores selskabsskat er for høj. Men hvis det er ønsket og forventningen, så skal vi altså længere ned end de 32 pct. Så skal vi fra dansk side ned på en selskabsskat på 25 pct.

Så kan man selvfølgelig sige: Jamen det var dog gevaldigt! Ja, men vi vil opleve i de kommende år, at vi skal endnu længere ned, fordi ønsket om, at man fra EU's side gennemfører en fælles, høj selskabsskat, ikke bliver til noget, al den stund at i hvert fald mindst to lande, nemlig Irland og Luxembourg, jo direkte modsætter sig det og tværtimod går i den modsatte retning og sænker deres selskabsskat. I Irland har det jo også virket. Irland har været en magnet for etablering af udenlandske selskaber, specielt amerikanske og japanske, fordi de har et meget gunstigt erhvervsklima, og det er det, vi skal lære af i Danmark. Intet ville være mere lykkeligt, end hvis store udenlandske virksomheder etablerede sig i Danmark og betalte f.eks. 25 pct. selskabsskat. Det ville give mange penge, og vi ved jo, at det lægger skatteministeren vægt på.

Forslaget her koster mange penge. Det koster ca. 2 mia. kr., og der lægges op til, at den ene

milliard skal finansieres ved, at der sker en udmøntning på finansloven for 1999. Regeringen skal vide, at hvis den udmøntning skal ske ved at finde besparelser, er Fremskridtspartiet parat til at medvirke – også hvis man henter besparelserne i den klump på finansloven, der hedder erhvervstilskud på ca. 8 mia. kr. Budskabet hver eneste gang, vi er ude hos erhvervsorganisationerne, er nemlig: Vi vil hellere have lavere skat og færre tilskud.

Vores inspiration til regeringen skal altså være, at den ser på de ca. 8 mia. kr. der udbetales i erhvervstilskud – deri er slet ikke medregnet landbrugstilskud og sådan noget, men kun det, der er opnoteret i finansloven som deciderede erhvervstilskud. Det er 8 mia. kr., og denne ene milliard kan man passende hente dér. Det vil få vores tilslutning.

Til sidst skal jeg sige, at det nok næppe er sidste gang, vi tager selskabsskattesatserne op til justering her i Folketinget. Vi forventer, at det bliver et tema i de kommende år, og vi glæder os over, at konkurrencen mellem EU-landene faktisk kan være med til at få skattesatsen sat ned.

Hvis man vil gøre noget fornuftigt i EU, skulle man vedtage en fælles maksimumsselskabsskat, for det ville skabe ro. Da man i sin tid havde det som ambition på momsområdet, blev det ikke til noget, det blev i stedet en minimumsmoms. Man må ikke lave minimumsselskabsskat i EU, for konsekvensen af det ville være, at erhvervsvirksomhederne – eller om ikke andet deres skattebetalende filialer – flyttede ud af EU-området, og det ville være til stor skade for beskæftigelsen i EU-landene. Skatteministeren må gerne gå til EU og få vedtaget et loft, som f.eks. kunne være på 20 eller 25 pct., og derover må ingen lande ligge.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Hvad er forudsætningen for, at vi kan have en god sociallovgivning i Danmark? Det er jo, at vi har et velfungerende erhvervsliv, som magter at producere, eksportere, skabe arbejdspladser osv. Derfor skal det naturligvis ikke være en målsætning, at erhvervsbeskatningen skal være så høj som muligt, tværtimod, og derfor er det principielt en rigtig beslutning, regeringen lægger op til.

Når jeg alligevel må gøre mig lidt yderligere overvejelser, er det jo, fordi det spørgsmål melder sig: Hvordan skal denne skattenedsættelse finansieres? Hvis den bliver finansieret på en

sådan måde, at det får en række skadevirkninger for andre virksomheder, er der altså noget, som må undersøges lidt nøjere.

Lad os tage en iværksætter eller en ung virksomhed, som er i etableringsfasen og netop i denne situation ikke betaler meget i skat. Hvis man vil gøre det ringere for dem, der er i ekspansionsfasen, for at kunne finansiere nedsættelsen, vil vi være vældig betænkelige ved den finansieringskilde, og derfor er det vigtigt for mig at sige, at det her må ikke ses isoleret: Hvordan skaffer vi pengene til denne rigtige nedsættelse? Det må være en væsentlig ting, og det vil vi kigge nøjere på under finanslovforhandlingerne. Spørgsmålet vil jo blive inddraget, det står som en budgetreguleringskonto på regeringens forslag, men regeringen har ikke selv skaffet finansieringen, så der kan måske være en finansieringsmodel, som vi må afvise.

Jeg går ud fra, at tingene må hænge sammen, for man kan jo ikke tage det søde, uden at man også er med til det sure i form af at skaffe pengene.

Men hvis man skaffer pengene på en måde, som vil være virkelig generende for dem, der står i etableringsfasen, eventuelt mindre erhvervsdrivende, så kan vi ikke være med til den finansieringsmodel.

Men jeg håber, vi kan finde en god finansieringsmodel, så det samlet set bliver til gavn for erhvervslivet.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Også her kan jeg takke for en gennemgående velvillig modtagelse af regeringens forslag. Jeg forstod måske ikke helt hr. Kim Behnkes analyse, for hvis vi ser på dansk erhvervsbeskatning og ser det i europæisk sammenhæng, så ligger vi faktisk ganske pænt dér, hvor vi er i øjeblikket.

Det, der har gjort, at regeringens konklusion har været, at det var en klog erhvervspolitisk, samfundsmæssig betragtning at stille efter en lavere erhvervs- og selskabsbeskatning, er, at vi jo ikke kan agere upåvirket af, hvor vi geografisk er placeret. Vi ved, at i løbet af et par år har vi den faste forbindelse over Øresund. Vi er mange, der er optaget af at få skabt et erhvervsområde her omkring Øresund, som vi forhåbentlig også kan få vores andel af beskæftigelsesmæssigt, udviklingsmæssigt, vækst mæssigt, og da vi kan konstatere, at Sverige i øjeblikket har en selskabsbeskatning på 28 pct., og hvis man tager visse generelle regler, man har i

Sverige, med ind i den samlede vurdering, ja, så er sammenligningsgrundlaget i Sverige noget, der ligger i størrelsesordenen 26 pct.

Det var baggrunden for, at regeringen tilbage i juni måned spillede ud med et forslag om over to omgange at nedsætte selskabs-, virksomheds- og fondsbebeskatningen fra 34 pct. til 26 pct. Det var sådan set noget af det, der kom mest bag på mig i forbindelse med de politiske forhandlinger og debatterne i juni, at i forhold til de partier, vi sad i forhandling med, var der stort set kun én ting, man var enige om med et enkelt partis undtagelse, nemlig at man under ingen omstændigheder ville røre ved den sag i juni.

Det var vi jo selvfølgelig skuffede over, fordi vi mente, vi havde lagt et sammenhængende, godt forslag frem i forhold til, at vi kom ned på et konkurrencedygtigt niveau, så det er interessant at placere sig med sin virksomhed i Danmark – lige så interessant som det er at placere sig på den modsatte side af Øresund. Vi mente også, at vi dokumenterede, at vi havde ordentlig, solid finansiering for måden, vi ville gennemføre det på.

Regeringens indgang omkring erhvervsbeskatningen er, kan vi sige, overordnet den samme, som vi også har omkring personbeskatningen, at det med at have meget høje procenter, som man tager af et forholdsvis smalt grundlag, efter man har bevilget store fradrag, ikke nødvendigvis giver hverken en klog eller en sund måde at beskatte på. Vi er i løbet af foråret gået fra en selskabs- og virksomhedsbeskatningsprocent på 50 til 34 i øjeblikket, men vi har i den samme udvikling kunnet luge ud i en lang række særegler og ofte særegler, der har været indbygget i skattesystemet for at mildne, kan vi sige, skadevirkningerne af en for høj skatteprocent.

Det tror vi på, og det var det, vi lagde op til i juni. Vi opfordrer også til, at vi – det brede flertal, der har signaleret, at man er parat til at gå ind i de her forhandlinger – som indgang til disse forhandlinger tager en lavere skatteprocent på et bredere skattegrundlag, så man betaler, kan vi sige, den regulære beskatningsprocent, der nu er fastsat af Folketinget, men gør det af den reelle og tættest muligt på den fulde indkomst.

Så lavere procenter på et bredt grundlag tror vi giver langt færre forvriddinger, langt færre problemer, langt færre situationer, hvor virksomhederne skal sidde og have mange rådgive-

re på sidelinjen for at finde ud af, om man nu skal indrette sig på den ene eller anden eller tredje måde.

Derfor vil jeg til de finanslovforhandlinger, vi får med Folketingets partier i de kommende uger, stærkt opfordre til, at vi i fællesskab kan sætte den dagsorden og dermed også, som hr. Flemming Kofod-Svendsen sagde, at der er en parathed til, at man sætter sig ned og afbalancerer det sure med det søde. Altså, hvis vi skal nå det mål, som jeg har hørt at de fleste her i salen er enige i i dag, så forudsætter det altså også, at der er en parathed til at være med til at finde finansieringen, og dér er regeringens indgang til finansieringen, at et bredere skattegrundlag med nogle lavere procenter er sundt.

Til hr. Kim Behnkes mere overordnede betragtninger vil jeg godt sige, at jeg ikke er enig i analysen. Jeg er nok enig i, at Irland ved at konkurrere på lave skatter har skaffet sig nogle fordele. Det gjorde man jo så, fordi man også fik nogle særegler, så man uden at sænke for sine egne virksomheder, sænkede for en bestemt kategori af virksomheder osv., men hvis alle gør det, så er der ingen attraktion i det. Det er kun interessant, så lang tid de andre ikke gør magen til.

Og derfor er der den risiko, som bl.a. fru Elisabeth Arnold og hr. Frank Aaen har været inde på, nemlig at det, vi nu konkurrerer på, efter det er lykkedes i stor udstrækning at få lukket for at konkurrere på statskasser over forskellige erhvervs statsstøtteordninger, er at konkurrere hinanden ned på lavere og lavere skatter, og det tror jeg ikke at hverken det enkelte land eller Europa som sådan som slutresultat vil få en fordel af. Risikoen er, at alle landene mister væsentlige, fornuftige skattekilder, hvor man skal flytte skatterne over på andre, måske overbelastede skattekilder.

Vores indkomstskatter er høje nok. Regeringens ambition er også fremover, som vi har gjort det siden 1993, at prøve at sænke procenterne også med det bredere skattegrundlag. Hvis vi kigger rundt på afgiftsområderne i øvrigt, så er det da også få af dem, der skriger på at blive skruet i vejret, og derfor er problemet, at vi måske kan få konkurreret hinanden ned på en situation, der ikke gavner nogen af os, og derfor er jeg også enig i de bemærkninger, som fru Elisabeth Arnold havde.

Omvendt erkender jeg også, at hr. Kim Behnke dér formentlig har en realitet, som man skal passe på ikke at overse, nemlig at når det er et

enstemmighedsområde, som det er, så bliver det særdeles vanskeligt at se for sig, at de 15 lande vil kunne opnå en enighed om noget, der er i den retning, som fru Elisabeth Arnold nævnte, og som jeg er enig i.

Men jeg har ikke kunnet lade være med at undre mig over, at nogle af de partier med De Konservative og Venstre i spidsen, der var mest imod overhovedet at lave en fornuftig løsning på selskabs-, virksomheds- og fondsbeskatningen i juni måned, nu er meget optaget af det. Det glæder jeg mig over, men at man med baggrund i forhistorien fra juni måned, vil jeg sige til hr. Flemming Hansen, snakker om, at det er en slatten udgave, dér må jeg sige, at regeringen jo måtte forsøge, da der ikke kunne samles flertal om med et par store skridt at nå derhen, hvor vi gerne ville i stedet for at spille ud på en anden måde.

Det har vi gjort nu; i en langsommere takt at lægge mere op til forhandlinger med Folketingets partier om, hvordan vi finder den endelige finansiering for, at vi ikke får sagen til at gå i stå igen, på grund af at regeringen vil kunne opfattes og opleves som nogen, der har låst sig for fast.

Men jeg mener, signalerne, som vi har sendt med det her forslag, er ganske klare for erhvervslivet, og jeg er tilfreds med og glad for, at Folketingets partier i al almindelighed har taget venligt imod udfordringen, og jeg har en forhåbning om, at vi i finanslovforhandlingerne kan nå et godt stykke. Men jeg siger også, så det ikke er forkerte vilkår, vi starter disse drøftelser på, at forudsætningen for, at det lykkes, er, at vi også er parat til, som hr. Flemming Kofod-Svendsen sagde, at afbalancere det søde med det sure, så det er økonomisk forsvarligt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Skatteministerens indledende analyse af Danmarks geografiske placering er det jo svært at være uenig i, og den kendsgerning, at svenskeres selskabsskat fortsat vil være lavere end den danske, hvis det her lovforslag bliver vedtaget, forholdt ministeren sig jo slet ikke til. Om det så skal være 25 pct., som er vores forslag, eller regeringens 26 pct., finder vi såmænd nok ud af. Men målet må da være at have en dansk selskabsskat, som enten er på niveau med den svenske eller helst lavere, sådan at Ørestaden ikke blot skal være nogle tomme marker, men også noget realitet. Og dér hopper kæden jo af i

forhold til ministerens argumentation, for hvorfor står der nu 32 pct.?

Det dér med, at man ikke kunne få det igenem i sommer osv., altså, hele den grundlæggende analyse af, hvorfor vi skal sænke selskabsskatten, er jo korrekt, og jeg er fuldstændig enig i ministerens analyse omkring hele det dér med erhvervslivets placering og internationalisering osv. osv., hvorfor så kun – og det var jo det, der var mit budskab – 32 pct. frem for 26 pct. eller 25 pct.?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg er enig med skatteministeren i det med det bredere skattegrundlag, det er rigtigt, og det er i sandhed jo også gennemført. Regeringen har jo været ualmindelig hård ved erhvervslivet i de sidste fem år. Men der er to ting, ministeren siger, som ikke må stå uimodsigt. Der er ingen, der siger, vi skal være enige om det. Men alle de borgerlige partier opfattede det sådan, at regeringen i forbindelse med pinsepakken havde indgået en aftale med venstrefløjen, og det skal ikke stå uimodsigt.

Jeg var med i forhandlingerne med skatteministeren adskillige timer, mange timer, og vi var ikke i tvivl om, at det var situationen.

Så er der det med det sure og det søde, som hr. Flemming Kofod-Svendsen også nævnte, dér kan man vist ikke sige andet, end at man i forbindelse med pinsepakken rigeligt nåede at tage det sure. Vi kan jo bare nævne afgifterne på stramning af straksafgifter, forskudsafskrivinger på bygningsinstallationer, og stramning af småaktiver osv. osv., det var masser af millioner af kroner. Så det sure har vi taget, men det søde glemte man bare at give. Nu giver man 2 pct. i stedet for 8 pct., og det er det, vi ikke synes er behageligt. Det skal ind under finanslovforhandlinger nu, og det bidrager vi gerne til.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Hr. Kim Behnke spørger, hvorfor det kun er 32 pct. Ja, fordi vi måtte konstatere, at en finansieret model til 26 pct., som regeringen præsenterede Folketinget for i juni måned, ikke kunne samle flertal i dette Folketing. At spille ud med et selskabsskatteforslag på 26 pct., der ikke havde en solid finansiering, ville være økonomisk uansvarligt.

Men jeg vil gerne på regeringens vegne give det klare tilsagn til de kommende forhandlin-

ger, at vi så langt, Folketingets partier er parate til at stå bag en solid finansiering, lige så langt er vi parate til at være med til hurtigst muligt at nærme os de 26 pct. Det er et tilsagn. Men det forudsætter en solid finansiering.

Til hr. Flemming Hansen kun den bemærkning, at det, at det ikke lykkedes eksempelvis at få forslaget om en lav virksomheds-, selskabs- og fondsbeskatning igennem i juni måned, dementerede hr. Flemming Hansens opfattelse af, at der var en aftale. Havde der været sådan en, så havde vi nok fået vedtaget det, vi lagde frem.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.59

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 36: Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kildeskatteloven, selskabsskatteloven, skattekontrolloven og lov om en arbejdsmarkedsfond. (Investeringsforeninger og fremrykket afregning af kildeskat og arbejdsmarkedsbidrag).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 8/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

Det er et lille lovforslag, der trods alt fylder en del, og der er en del teknik heri.

Socialdemokratiet støtter forslag til lov om ændring af ligningsloven, kildeskatteloven, selskabsskatteloven, skattekontrolloven og lov om en arbejdsmarkedsfond, og det gør vi, fordi det er almindelig rimelighed, at investering i obligationer via investeringsforeninger sidestilles skattemæssigt med direkte investering i obligationer. Vi støtter hermed også ønsket om at øge muligheden for, at værdipapirinvesteringer med kort tidshorisont kan ske gennem pengekamersforeninger.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre har også sympati for forslaget.

Generelt mener vi, det er en god idé, at man sparer op, og at man investerer, og vi mener faktisk, at der med dette forslag bliver bedre mulighed for, at man kan spare op, fordi der er måske nogle mennesker, der føler, at det er rare at investere via en investeringsforening, og når man letter skatten dér, vil det alt andet lige fremme opsparing.

Vi så gerne, at man udvidede forslaget i tråd med det, der er foreslået fra Foreningen af Registrerede Revisorers side og fra Finansrådets side, og det vil vi se på i udvalget. Men vi har som sagt sympati for lovforslaget.

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal gøre det lige så hurtigt og kort som fru Charlotte Antonsen.

Det er jo et forslag, som det i virkeligheden er logisk bliver gennemført, for det er en urimelighed, der bliver fjernet, og det støtter vi naturligvis.

Aage Frandsen (SF):

SF er også positiv over for forslaget. Det er et spørgsmål om at lave nogle ligestillinger, og spørgsmålet er, om man kunne gå længere i den retning. Men vi er altså positive over for forslaget.

Klaus Kjær (DF):

Lovforslaget tilsigter, at der skal anvendes ens skatteregler i forbindelse med renteindtægter af obligationer, hvad enten der investeres i obligationen gennem en investeringsforening, eller